

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (astotā palāta)

2020. gada 27. februārī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Direktīva 2009/138/EK – Nedzīvības apdrošināšanas sabiedrības pārstāvība – Pārstāvis, kura domicils ir valsts teritorijā – Dokumentu izsniegšana – Dokumenta par lietas ierosināšanu saņemšana – Regula (EK) Nr. 1393/2007 – Nepiemērojamība

Lietā C-25/19

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Sąd Okręgowy w Poznaniu* (Poznaņas apgabaltiesa, Polija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2018. gada 13. decembrī un kas Tiesā reģistrēts 2019. gada 15. janvārī, tiesvedībā

Corporis sp. z o.o.

pret

Gefion Insurance A/S,

TIESA (astotā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja L. S. Rosi [*L. S. Rossi*] (referente), tiesneši J. Malenovskis [*J. Malenovsky*] un F. Biltšens [*F. Biltgen*],

ģenerālvokāte: J. Kokote [*J. Kokott*],

sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

– *Corporis sp. z o.o.* vārdā – *P. Nowosielski* un *P. Mazgaj, radcowie prawni*,

– Polijas valdības vārdā – *B. Majczyna*, pārstāvis,

– Eiropas Komisijas vārdā – *H. Tserepa-Lacombe* un *M. Heller*, kā arī *S. L. Kalēda*, pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerālvokātes uzklausišanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerālvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – poļu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/138/EK (2009. gada 25. novembris) par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapsrošināšanas jomā (Maksātspēja II) (OV 2009, L 335, 1. lpp.), kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1393/2007 (2007. gada 13. novembris) par tiesas un ārpustiesas civillietu vai komercietu dokumentu izsniegšanu dalībvalstīs (“dokumentu izsniegšana”), un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1348/2000 (OV 2007, L 324, 79. lpp.).
- 2 Šis lūgums tika iesniegts tiesvedībā starp *Corporis sp. z o.o.*, apdrošināšanas sabiedrību, kuras juridiskā adrese ir Polijā, un *Gefion Insurance A/S*, apdrošināšanas sabiedrību, kuras juridiskā adrese ir Dānijā, par kaitējuma, kas radies ceļu satiksmes negadījuma rezultātā, atlīdzināšanu.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

- 3 Direktīvas 2009/138 76., 105. un 127. apsvērumā ir noteikts:

“(76) Lai palielinātu Eiropas Savienības pilsoņu mobilitāti, transportlīdzekļu īpašnieku atbildības apdrošināšana arvien vairāk tiek piedāvāta arī pāri robežām. Lai nodrošinātu nepārtrauktu pareizu darbību zaļo karšu sistēmai un nolīgumiem starp mehānisko transportlīdzekļu apdrošinātāju valsts birojiem, ir lietderīgi, ka dalībvalstis var prasīt apdrošināšanas sabiedrībām, kas, sniedzot pakalpojumus, veic transportlīdzekļu īpašnieku atbildības apdrošināšanu to teritorijā, pievienoties valsts birojam, kā arī minētajā dalībvalstī izveidotajam garantiju fondam un piedalīties tā finansēšanā. Pakalpojumu sniegšanas dalībvalstij būtu jāprasa sabiedrībām, kas veic transportlīdzekļu īpašnieku atbildības apdrošināšanu, iecelt pārstāvi tās teritorijā, lai savāktu visu vajadzīgo informāciju saistībā ar prasībām un pārstāvētu attiecīgo sabiedrību.

[..]

(105) Visiem apdrošinājuma ņēmējiem un apdrošināšanas atlīdzības saņēmējiem būtu jāsaņem vienlīdzīga attieksme, neatkarīgi no viņu valstspiederības vai pastāvīgās dzīvesvietas. [..]

[..]

(127) Ir ļoti svarīgi, lai likvidācijas procesā apdrošinātās personas, apdrošinājuma ņēmēji, apdrošināšanas atlīdzības saņēmēji un cietusī puse, kam ir tiesības tieši iesniegt prasību pret apdrošināšanas sabiedrību par apdrošināšanas darījumiem, būtu aizsargātas, [..].”

- 4 Atbilstoši šīs direktīvas 147. pantam:

“Apdrošināšanas sabiedrība, kas pirmo reizi nodomājusi izmantot pakalpojumu sniegšanas brīvību darbībai vienā vai vairākās dalībvalstīs, iepriekš paziņo to piederības dalībvalsts uzraudzības iestādēm, norādot, kāda veida riskus vai saistības paredzēts uzņemties.”

5 Minētās direktīvas 148. pantā ir paredzēts:

“1. Mēneša laikā pēc 147. pantā paredzētā paziņojuma piederības dalībvalsts uzraudzības iestādes dalībvalstij vai valstīm, kurās apdrošināšanas sabiedrība plāno darboties, izmantojot pakalpojumu sniegšanas brīvību, iesniedz šādus datus:

[..]

b) apdrošināšanas veidi, kurus apdrošināšanas sabiedrībai atļauts piedāvāt;

c) to risku vai saistību raksturs, ko apdrošināšanas sabiedrība paredz uzņemt uzņēmēja dalībvalstī.

Vienlaicīgi piederības dalībvalsts uzraudzības iestādes informē attiecīgo apdrošināšanas sabiedrību par minēto paziņojumu.

2. Dalībvalstis, kurās nedzīvības apdrošināšanas sabiedrība, izmantojot pakalpojumu sniegšanas brīvību, plāno apdrošināt riskus, kas pieder pie I pielikuma A daļā norādītā 10. apdrošināšanas veida, izņemot pārvadātāju atbildību, var prasīt, lai [nedzīvības] apdrošināšanas sabiedrība iesniedz šādu informāciju:

a) 18. panta 1. punkta h) apakšpunktā minētā pārstāvja vārds un adrese,

[..].”

6 Šīs pašas direktīvas I sadaļas VIII nodaļas I iedaļas 2. apakšsadaļas “Sauszemes mehānisko transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskā atbildība” 151. pants “Nediskriminējoša attieksme pret personām, kas iesniedz prasības” ir izteikts šādi:

“Uzņēmēja dalībvalsts prasa nedzīvības apdrošināšanas sabiedrībai nodrošināt to, ka personām, kas iesniedz prasības sakarā ar attiecīgās dalībvalsts teritorijā notikušiem negadījumiem, netiek radīti nelabvēlīgāki apstākļi tikai tādēļ, ka sabiedrība apdrošina pret I pielikuma A daļas 10. apdrošināšanas veida risku, izņemot pārvadātāju atbildību, sniedzot pakalpojumus, nevis izmantojot iestādi šajā valstī.”

7 Direktīvas 2009/138 152. pantā “Pārstāvis” ir noteikts:

“1. Direktīvas 151. pantā minētajām vajadzībām uzņēmēja dalībvalsts prasa nedzīvības apdrošināšanas sabiedrībai iecelt pārstāvi, kas pastāvīgi dzīvo vai veic uzņēmējdarbību šīs dalībvalsts teritorijā, uzdodot viņam apkopot visu vajadzīgo informāciju, kas saistīta ar prasībām, un piešķirot viņam pietiekamas pilnvaras pārstāvēt sabiedrību attiecībā ar personām, kam nodarīts kaitējums un kas varētu iesniegt prasības, ietverot šādu prasību apmaksu, kā arī pārstāvēt vai, vajadzības gadījumā, nodrošināt sabiedrības pārstāvību attiecīgās dalībvalsts tiesās un iestādēs sakarā ar šīm prasībām.

Šim pārstāvim var arī prasīt pārstāvēt nedzīvības apdrošināšanas sabiedrību uzņēmēja dalībvalsts uzraudzības iestādēs saistībā ar sauszemes mehānisko transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas polišu un to derīguma pārbaudi.

2. Uzņēmēja dalībvalsts nedrīkst uzdot pārstāvim veikt citas darbības nedzīvības apdrošināšanas sabiedrības vārdā, kā vien tās darbības, kas minētas 1. punktā.

[..].”

8 Atbilstoši Regulas Nr. 1393/2007 8. apsvērumam:

“Šo regulu nebūtu jāpiemēro dokumentu izsniegšanai puses pilnvarotajam pārstāvim tiesvedības dalībvalstī neatkarīgi no minētās puses dzīvesvietas.”

9 Šīs regulas 1. panta 1. punktā ir paredzēts:

“Šo regulu piemēro civillietās un komerclietās, ja tiesas vai ārpus tiesas dokuments ir jāpārsūta no vienas dalībvalsts uz otru izsniegšanai šajā valstī. [..]”

Polijas tiesības

10 1964. gada 17. novembra *ustawa Kodeks postępowania cywilnego* (Likums par Civilprocesa kodeksu) (Dz. U. 2018, 1360. poz.) 133. panta 2. punktā ir paredzēts:

“Procesuālie dokumenti vai nolēmumi, kas adresēti juridiskai personai vai vienībai, kam nav juridiskās personas statusa, tiek izsniegti iestādei, kas ir pilnvarota pārstāvēt tās tiesā, vai darbiniekam, kas ir pilnvarots saņemt dokumentus.”

11 Šī likuma 177. panta 1. punkta 6. apakšpunktā ir paredzēts:

“Tiesa var apturēt tiesvedību pēc savas ierosmes, ja nav iespējams virzīt lietu tālāk tāpēc, ka prasītājs nav norādījis adresi vai ir norādījis nepareizu adresi vai prasītājs noteiktajā termiņā nav norādījis atbildētāja adresi vai informāciju, kas ļautu tiesai noskaidrot 208. pantā [..] norādītos numurus, vai prasītājs nav izpildījis citus rīkojumus.”

12 Minētā likuma 182. panta 1. punkta pirmais teikums ir formulēts šādi:

“Tiesa izbeidz apturēto tiesvedību, pamatojoties uz pušu kopīgu iesniegumu vai mantotāja iesniegumu, vai arī 177. panta 1. punkta 5. un 6. apakšpunktā minēto iemeslu dēļ, ja pieteikums par tiesvedības atjaunošanu nav ticis iesniegts viena gada laikā pēc lēmuma par tiesvedības apturēšanu datuma.”

13 2015. gada 11. septembra *ustawa o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej* (Likums par uzņēmējdarbību apdrošināšanas un pārapirošināšanas jomā) (Dz. U. 2018, 999. poz.), ar ko Polijas tiesībās ir transponēts Direktīvas 2009/138 152. pants, 208. panta 1. punkta b) apakšpunktā ir noteikts:

“Ārvalstu apdrošināšanas sabiedrībai, kuras juridiskā adrese ir nevis Polijas Republikā, bet citā Eiropas Savienības dalībvalstī un kura plāno Polijas Republikas teritorijā veikt apdrošināšanas darbību, piedāvājot likuma pielikuma II daļas 10. grupā norādītos apdrošināšanas veidus, izņemot pārvadātāja civiltiesisko atbildību, ne ar filiāles starpniecību, bet pakalpojumu sniegšanas brīvības ietvaros, ir jāiesniedz – ar tās valsts iestādes starpniecību, kurā atrodas šīs sabiedrības juridiskā adrese, – uzraudzības iestādei:

- 1) to atlīdzības prasību administrēšanas pārstāvju vārdi un uzvārdi vai nosaukumi, kā arī adreses, kas ir pilnvaroti to pārstāvēt, ciktāl tas ir nepieciešams, lai [..]
- b) nodrošinātu sabiedrības juridisko pārstāvību strīdos Polijas vispārējās jurisdikcijas tiesās.”

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

14 No iesniedzējtiesas nolēmuma izriet, ka *Corporis* ir Polijā reģistrēta apdrošināšanas sabiedrība, kas ir Polijā apdrošinātā transportlīdzekļa, kurš bija iesaistīts ceļu satiksmes negadījumā, īpašnieka tiesību uz atlīdzību pārņēma. *Gefion Insurance* ir Dānijā reģistrēta apdrošināšanas sabiedrība, kas sedz otras šajā satiksmes negadījumā iesaistītās personas riskus.

- 15 *Gefion Insurance* iecēla *Crawford Polska sp. z o.o.*, kuras galvenais birojs ir Polijā, kā sabiedrību, kas ir pilnvarota to pārstāvēt attiecībā ar personām, kam nodarīts kaitējums Polijā saskaņā ar Direktīvas 2009/138 152. pantu. Šajā ziņā *Crawford Polska*, rīkojoties kā *Gefion Insurance* atlīdzības prasību administrēšanas pārstāve, apmierināja galveno atlīdzības pieteikumu, ko *Corporis* bija iesniegusi saistībā ar attiecīgo apdrošināšanas gadījumu.
- 16 *Corporis* savukārt *Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto* (Poznaņas Vecpilsētas rajona tiesa, Polija) pieprasa samaksāt summu 157,41 Polijas zlotu (PLN) (aptuveni 30 EUR) apmērā, tai pieskaitot procentus un tiesāšanās izdevumus.
- 17 Šī tiesa, lemjot pirmajā instancē, uzdeva izsniegt *Gefion Insurance* dokumentu par lietas ierosināšanu, piemērojot Regulas Nr. 1393/2007 tiesību normas. Šī sabiedrība atteicās apstiprināt minētā dokumenta saņemšanu, jo tas bija poļu valodā.
- 18 Līdz ar to *Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto* (Poznaņas Vecpilsētas rajona tiesa) 2018. gada 20. jūlijā pieprasīja *Corporis* samaksāt avansā summu 5000 PLN (aptuveni 1150 EUR) apmērā, lai segtu izmaksas saistībā ar *Gefion Insurance* paredzēto dokumentu tulkošanu dāņu valodā, norādot, ka pretējā gadījumā tiesvedība tiks apturēta.
- 19 *Corporis* atteicās pārskaitīt šo summu avansā, apgalvojot, ka *Gefion Insurance* pārstāve bija Polijā reģistrētā sabiedrība, proti, *Crawford Polska*, kuras pienākums bija nodrošināt *Gefion Insurance* pārstāvību poļu valodā valsts tiesā, kurā tiek celta prasība. Šī iemesla dēļ nekas nepamatoja prasību pārskaitīt avansa maksājumu par minētā dokumenta par lietas ierosināšanu tulkošanu dāņu valodā.
- 20 Ar 2018. gada 13. septembra nolēmumu *Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto* (Poznaņas Vecpilsētas rajona tiesa) apturēja tiesvedību, pamatojoties uz to, ka tā nevarēja tikt turpināta, jo *Corporis* nebija pārskaitījusi avansa maksājumu saistībā ar *Gefion Insurance* adresēto dokumentu tulkošanas izmaksām.
- 21 *Corporis* pārsūdzēja šo nolēmumu *Sąd Okręgowy w Poznaniu* (Poznaņas apgabaltiesa, Polija) it īpaši apgalvojot Likuma par uzņēmējdarbības veikšanu apdrošināšanas un pārapirošināšanas jomā 208. panta 1. punkta, ar ko tiek transponēts Direktīvas 2009/138 152. pants, pārkāpumu.
- 22 Šī tiesa uzskata, ka pastāv šaubas attiecībā uz jautājumu, vai *Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto* (Poznaņas Vecpilsētas rajona tiesa) ir pareizi piemērojusi Regulas Nr. 1393/2007 tiesību normas, uzdodot izsniegt dokumenta par lietas ierosināšanu Dānijā reģistrētajai apdrošināšanas sabiedrībai, bet nevis tās pārstāvei, kas reģistrēta Polijā, proti, atlīdzības prasību administrēšanas pārstāvei Direktīvas 2009/138 151. panta un 152. panta 1. un 2. punkta tiesību normu, skatot tās kopsakarā, izpratnē.
- 23 Šādos apstākļos *Sąd Okręgowy w Poznaniu* (Poznaņas apgabaltiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai Direktīvas 2009/138/EK 152. panta 1. un 2. punkts, tos aplūkojot kopsakarā ar minētās direktīvas 151. pantu un Regulas Nr. 1393/2007 8. apsvērumu, ir jāinterpretē tādējādi, ka nedzīvības apdrošināšanas sabiedrības pārstāvība, ko veic ieceltais pārstāvis, ietver dokumenta par lietas ierosināšanu saņemšanu lietā par zaudējumu atlīdzību saistībā ar ceļu satiksmes negadījumu?”

Par prejudiciālo jautājumu

- 24 Ar savu jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Direktīvas 2009/138 152. panta 1. punkts, skatot to kopsakarā ar tās 151. punktu un Regulas N. 1393/2007 8. apsvērumu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas, ka nedzīvības apdrošināšanas sabiedrība ieceļ pārstāvi uzņēmējā dalībvalstī, nozīmē, ka šim pārstāvim ir arī pilnvaras saņemt dokumentu par lietas ierosināšanu lietā par zaudējumu atlīdzību saistībā ar ceļu satiksmes negadījumu.
- 25 Šajā gadījumā iesniedzējtiesas šaubas it īpaši attiecas uz to, vai saskaņā ar Regulas Nr. 1393/2007 tiesību normām pirmās instances tiesa ir pareizi uzdevusi Polijā reģistrētai apdrošināšanas sabiedrībai izsniegt dokumentu par lietas ierosināšanu Dānija reģistrētai apdrošināšanas sabiedrībai vai arī šis dokuments bija jāizsniedz pēdējās minētās sabiedrības ieceltajam uzņēmumam atbilstoši Direktīvas 2009/138 152. pantam, kuram šajā ziņā ir pilnvaras to pārstāvēt attiecībās ar personām, kam nodarīts kaitējums, kā arī šis dalībvalsts tiesās.
- 26 Lai atbildētu uz uzdoto jautājumu, ir jāpārbauda, vai Regula Nr. 1393/2007 ir piemērojama šajā gadījumā.
- 27 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar šīs regulas 1. panta 1. punktu šo regulu piemēro civillietās un komercietās, ja tiesas vai ārpus tiesas dokuments ir jāpārsūta no vienas dalībvalsts uz otru izsniegšanai šajā valstī.
- 28 Turpretī minētās regulas 8. apsvērumā ir norādīts, ka šo regulu nebūtu jāpiemēro dokumentu izsniegšanai puses pilnvarotajam pārstāvim tiesvedības dalībvalstī neatkarīgi no minētās puses dzīvesvietas.
- 29 Saskaņā ar Tiesas judikatūru šajā jomā no Regulas Nr. 1393/2007 sistemātiskas interpretācijas izriet, ka tajā ir paredzēti tikai divi apstākļi, kuros tiesas dokumenta izsniegšana starp dalībvalstīm neietilpst tās piemērošanas jomā, proti, pirmkārt, kad adresāta domicils vai pastāvīgās uzturēšanās vieta nav zināma un, otrkārt, kad adresāts ir iecēlis pilnvarotu pārstāvi valstī, kurā notiek tiesvedība. Turpretim citos gadījumos tiesas dokumentu izsniegšana, ja šī dokumenta adresāts dzīvo citā dalībvalstī, noteikti ietilpst Regulas Nr. 1393/2007 piemērošanas jomā un attiecīgi, kā tas ir paredzēts šīs regulas 1. panta 1. punktā, ir jāisteno, izmantojot ar pašu regulu šim nolūkam ieviestos līdzekļus (spriedumi, 2012. gada 19. decembris, *Alder*, C-325/11, EU:C:2012:824, 24. un 25. punkts, kā arī 2015. gada 16. septembris, *Alpha Bank Cyprus*, C-519/13, EU:C:2015:603, 68. un 69. punkts).
- 30 Ir skaidrs, ka *Gefion Insurance*, tiesas dokumenta, ko tai bija adresējusi *Corporis*, adresāte, bija iecēlusi *Crawford Polska* kā vienību, kurai ir pilnvaras to pārstāvēt attiecībā ar personām, kam nodarīts kaitējums Polijā, kā arī šis valsts tiesās atbilstoši Direktīvas 2009/138 152. pantam.
- 31 No tā izriet, ka, ņemot vērā šī sprieduma 29. punktā minēto judikatūru, Regula Nr. 1393/2007 šajā gadījumā nav jāpiemēro.
- 32 Tādējādi, kā arī minēts Direktīvas 2009/138 76. apsvērumā, ņemot vērā Eiropas Savienības pilsoņu pieaugošo mobilitāti, transportlīdzekļu īpašnieku atbildības apdrošināšana arvien vairāk tiek piedāvāta arī pāri robežām.
- 33 Līdz ar to ar šo direktīvu ieviestā sistēma tostarp ļauj kādā dalībvalstī reģistrētai apdrošināšanas sabiedrībai veikt savu darbību citā dalībvalstī ar filiāles starpniecību vai saskaņā ar pakalpojumu sniegšanas brīvību.
- 34 Attiecībā uz šo otru iespēju, ko izmantoja *Gefion Insurance*, lai piedāvātu savus pakalpojumus Polijā, tai ir raksturīgs apstāklis, ka nav nepieciešams radīt juridisku personu uzņēmējā dalībvalstī, lai veiktu šādas darbības. Šajā ziņā atbilstoši Direktīvas 2009/138 147. pantam pietiek it īpaši ar to, ka

apdrošināšanas sabiedrība, kas saskaņā ar pakalpojumu sniegšanas brīvību pirmo reizi vēlas veikt savu darbību uzņēmējā dalībvalstī, informē piederības dalībvalsts uzraudzības iestādes par savu nodomu, norādot, kāda veida riskus vai saistības tā paredz uzņemties, un ka šīs iestādes saskaņā ar šīs direktīvas 148. pantu nosūta uzņēmējas dalībvalsts iestādēm minētajā tiesību normā pieprasīto informāciju attiecībā uz konkrēto apdrošināšanas sabiedrību.

- 35 Tomēr, ņemot vērā grūtības celt prasības pret apdrošināšanas sabiedrībām, kas saskaņā ar pakalpojumu sniegšanas brīvību veic pārrobežu darbības, Direktīvas 2009/138 151. pantā ir prasīts, lai uzņēmēja dalībvalsts prasa attiecīgajai nedzīvības apdrošināšanas sabiedrībai nodrošināt to, ka personām, kas iesniedz atlīdzības pieteikumu sakarā ar attiecīgās šīs dalībvalsts teritorijā notikušiem negadījumiem, netiek radīti nelabvēlīgāki apstākļi tādēļ, ka sabiedrība apdrošina pret risku, sniedzot pakalpojumus, nevis izmantojot uzņēmumu šajā dalībvalstī.
- 36 Šajā ziņā saskaņā ar šīs direktīvas 152. panta 1. punkta pirmo daļu uzņēmējai dalībvalstij ir jāpieprasa nedzīvības apdrošināšanas sabiedrībai iecelt pārstāvi, kurš pastāvīgi dzīvo vai veic uzņēmējdarbību šīs dalībvalsts teritorijā un kuram ir pietiekamas pilnvaras pārstāvēt šo sabiedrību gan attiecībā ar personām, kam nodarīts kaitējums un kas šajā ziņā varētu iesniegt atlīdzības pieteikumus, gan tiesvedībā, ko šīs personas, iespējams, varētu uzsākt šīs dalībvalsts tiesās un iestādēs.
- 37 Tā kā šajā tiesību normā nav precizēts apdrošināšanas sabiedrības pārstāvim šajā ziņā uzticēto pilnvaru apjoms, it īpaši tas, vai pārstāvja pilnvarās ietilpst iespēja minētajam pārstāvim saņemt tiesas dokumentus, saskaņā ar pastāvīgo judikatūru ir jāņem vērā minētās tiesību normas konteksts, kā arī šo normu ietverošā tiesiskā regulējuma mērķi (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 25. janvāris, *Vilkas*, C-640/15, EU:C:2017:39, 30. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 38 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka Direktīvas 2009/138 mērķis saskaņā ar tās 105. apsvērumu ir it īpaši nodrošināt vienlīdzīgu attieksmi pret visiem apdrošinājuma ņēmējiem un personām, kas noslēgušas apdrošināšanas līgumu, neatkarīgi no viņu valstspiederības vai pastāvīgās dzīvesvietas.
- 39 Šajā kontekstā šīs direktīvas 152. panta 1. punkta, skatot to kopsakarā ar tās 151. pantu, mērķis ir sniegt efektīvu atlīdzību ceļu satiksmes negadījumos cietušajām personām, kuras dzīvo dalībvalstī, kurā nedzīvības apdrošināšanas sabiedrība sniedz savus pakalpojumus, pat ja tai šajā dalībvalstī nav uzņēmuma.
- 40 Minētajā 152. panta 1. punktā paredzētais pienākums šai sabiedrībai iecelt pārstāvi uzņēmējā dalībvalstī nozīmē, ka šādam pārstāvim ir pilnvaras, pirmkārt, apkopot visu vajadzīgo informāciju, kas saistīta ar atlīdzības lietām, un, otrkārt, pārstāvēt minēto sabiedrību ne tikai attiecībā ar personām, kas var prasīt atlīdzību par nodarīto kaitējumu, bet arī visās tiesvedībās saistībā prasībām par zaudējumu atlīdzību, kas celtas uzņēmējas dalībvalsts tiesās.
- 41 Tādējādi šī pārstāvja uzdevums ir vienkāršot darbības, ko veic negadījumos cietušās personas, un it īpaši, lai tās varētu iesniegt pieteikumu paši savā valodā, proti, uzņēmējas dalībvalsts valodā. Tādēļ ar Direktīvas 2009/138 152. panta 1. punkta mērķi nebūtu saderīgi liegt šīm cietušajām personām – ja reiz viņu sākotnējās formalitātes ir kārtotas tieši ar šo pārstāvi un tām ir tiesības celt prasību tieši pret apdrošinātāju – šim pārstāvim paziņot tiesas dokumentus, lai celtu prasību par zaudējumu atlīdzību minētajās valsts tiesās (pēc analogijas skat. spriedumu, 2013. gada 10. oktobris, *Spedition Welter*, C-306/12, EU:C:2013:650, 24. punkts).
- 42 Šādos apstākļos ir jāuzskata – ja no nedzīvības apdrošināšanas sabiedrības attiecīgā pārstāvja, kura pienākumos ir atlīdzības prasību administrēšana, pilnvaru kopuma tiktu izslēgtas tā pilnvaras saņemt dokumentus par lietas ierosināšanu saistībā ar atlīdzību ceļu satiksmes negadījuma dēļ, tas būtu pretrunā mērķim nodrošināt efektīvu atlīdzību ceļu satiksmes negadījumos cietušajām personām.

- 43 Turklāt šāda izslēgšana būtu pretrunā Direktīvas 2009/138 151. pantā paredzētajam mērķim novērst jebkādu diskrimināciju pret personām, kas iesniedz atlīdzības pieteikumu. Ja šīm personām pēc tam, kad tās veikušas pārrunas ar attiecīgo nedzīvības apdrošināšanas sabiedrības pārstāvi un pārliecinājušās pie tā par iespēju pieprasīt atlīdzību, būtu pienākums izsniegt dokumentu par lietas ierosināšanu šai nedzīvības apdrošināšanas sabiedrībai tā piederības dalībvalstī, nevis pēdējās minētās pārstāvim uzņēmējā dalībvalstī, tās tiktu pakļautas papildu formalitātēm un lielākām izmaksām it īpaši saistībā ar vajadzību veikt tulkojumus, kas varētu radīt nesamērīgas izmaksas salīdzinājumā ar pieprasīto atlīdzības summu.
- 44 Kā izriet no iesniedzējtiesas nolēmuma *Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto* (Poznaņas Vecpilsētas rajona tiesa), sabiedrībai *Corporis* pieprasīja samaksāt avansa maksājumu 5000 PLN (aptuveni 1150 EUR) apmērā, lai segtu izmaksas, kas saistītas ar *Gefion Insurance* adresēto dokumentu tulkošanu dāņu valodā, taču *Corporis* šajā tiesā pieprasa samaksāt summu 157,41 PLN (aptuveni 30 EUR) apmērā, tai pieskaitot procentus un tiesāšanas izdevumus. Šādos apstākļos nevar tikt izslēgts, ka šādu tulkošanas izmaksu summa būtu nesamērīga ar pieprasīto atlīdzības summu, bet tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.
- 45 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 2009/138 152. panta 1. punkts, skatot to kopsakarā ar tās 151. punktu un Regulas N. 1393/2007 8. apsvērumu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas, ka nedzīvības apdrošināšanas sabiedrība ieceļ pārstāvi uzņēmējā dalībvalstī, nozīmē, ka šim pārstāvim ir arī pilnvaras saņemt dokumentu par lietas ierosināšanu lietā par zaudējumu atlīdzību saistībā ar ceļu satiksmes negadījumu.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 46 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (astotā palāta) izdod rīkojumu:

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/138/EK (2009. gada 25. novembris) par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapirošināšanas jomā (Maksātspēja II) 152. panta 1. punkts, skatot to kopsakarā ar tās 151. punktu un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1393/2007 (2007. gada 13. novembris) par tiesas un ārpustiesas civillietu vai komercietu dokumentu izsniegšanu dalībvalstīs (“dokumentu izsniegšana”), un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1348/2000, 8. apsvērumu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas, ka nedzīvības apdrošināšanas sabiedrība ieceļ pārstāvi uzņēmējā dalībvalstī, nozīmē, ka šim pārstāvim ir arī pilnvaras saņemt dokumentu par lietas ierosināšanu lietā par zaudējumu atlīdzību saistībā ar ceļu satiksmes negadījumu.

[Paraksti]